

I. ČLTK

REVUE

ZIMA BUDE
PRŮŠVIH

NOVÁ HALA:
BUDIŽ SVĚTLO

MARKÉTA
ŘEKLA „ANO“

PETR
ŠIMŮNEK

MÁME VÝBORNÝ TÝM

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

ambicore

Pankrác a.s.

J&T BANKA

ALLINEX

ISO PRAHA
STAVEBNINY

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

Mizuno

PRA
PRA
PRA
PRA
GUE
GA
G

MORAVIA STEEL

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

noncore

smartwings

CHEMOPROJEKT

ASTRONSTUDIO

Babolat

insio
SOFTWARE

zenova

ADVANTAGE
CARS

VICTORIA
Vysokoškolské sportovní centrum MSMT

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

CTU

PTS
Pražský tenisový svaz

GOLF

Resultina

PRAHA
7

Praha
Přízeňský Prazdroj

smart-CON
be connected

CRANE CONSTANCY CAPITAL

protenis

Peach

editorial

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

vstupujeme do náročné zimní sezony s vírou, že rozhodnutí výboru klubu v čele s novým prezidentem Petrem Šimůnkem o instalaci všech přetlakových hal je správné, že velmi mírné zdražení pronájmu hodin i tréninkových příspěvků bude přijato s pochopením a že další vývoj cen za energie včetně následných rozhodnutí vlády o podpoře sportu umožní dokončit zimu v celém plánovaném rozsahu.

Věřím tomu také proto, že jsem u několika partnerů klubu zaznamenal plné pochopení vzniklé krizové situace a nabídku finanční pomoci, se kterou přišli i někteří další. Rád bych jim všem touto cestou poděkoval. I díky jejich přístupu si říkám, že i v souboji s energetickou krizí a vysokou inflací proběhne zimní sezona bez výrazného omezení.

Příjemnou novinkou pozdního léta byla pro klub zpráva o ukončeném plánování revitalizace Ostrova Štvanice; videokonference na toto téma jsem se zúčastnil. Po určitém období obav, zda se v návrhu neobjeví odebrání části tenisových kurtů za Negrelliho viaduktem, a po několika setkáních s odpovědným architektem se podařilo uhájit celý stávající areál beze změn. Naopak se rýsuje možnost dalšího rozvoje, aktuálně v podobě výstavby kurtu pro pálkový tenis padel, který se stal velmi populárním a rychle se šíří Evropou. Nabídne další možnost sportování na Štvanici.

Příjemnou zimní sezonu bez obav z covidového šílenství, válečných hrozeb a emisních povolenek vám přeje

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

JAN HERNYCH TRENÉREM I.ČLTK

Před klubovým patriotem **JANEM HERNYCHEM (43)** stojí nová výzva. Bývalý špičkový hráč a nyní už trenér se zkušenostmi osobního kouče Markéty Šimkové Vondroušové a Nikolý Bartůňkové se stal 1. října klubovým trenérem I.ČLTK Praha.

„Jsme rádi, že Honza naši nabídku přijal. Je to bývalý hráč Top 100, už má i trenérské zkušenosti a od juniorských let je Štvaničák. Současně díky jeho angažmá naplňujeme plán, že je potřeba trenérský tým omladit,“ komentoval novinku manažer klubu Vladislav Šavřda.

Hernych se věnuje chlapcům ročníků 2007-08, tedy těm, kteří dělají první juniorské kroky. Kozlovski, Brückner, Šmejcký, Škrálík, Vaněk, Šidlík, Fojtů, Rat... - ti všichni teď mají nového rádce; muže, jenž reprezentoval v Davisově poháru, mj. vyhrál třikrát Prague Open a svého času byl 59. hráčem světa. Co je pod jeho vedením čeká? Nepochybně hodně práce, ale i předání mnoha hráčských zkušeností.

„V tomhle věku toho kluci musejí hlavně co nejvíc nahrát. A učit se být profesionálové. Přecházejí do dorostu a co nevidět začnou nakukovat mezi muže; pokud chtějí mít šanci uspět, musejí tenisu obětovat maximum a mít co nejlepší přístup. Teď je chci všechny vidět v akci, na turnajích, abych je co nejdřív a co nejlíp poznal. Na práci s nimi se těším,“ říká Hernych, jenž nedávno ukončil spolupráci s Nikolou Bartůňkovou. V roli klubového trenéra se ocitá poprvé, ale má všechny předpoklady, aby se v ní nehledal. Nakonec má ideální školu – v klubu spolupracoval roky s Jiřím Hřebcem.

P.S. Na Štvanici naopak skončilo působení Martina Fassatiho, který se věnoval nejmladší kategorii.

OBSAH

- 03** | Vždycky je co zlepšovat (Petr Šimůnek)
- 06** | Lucčina derniéra v Guadalajaře
- 08** | Starší žáci si zahráli finále
- 10** | Úspory na prvním místě!
- 14** | Budiž světlo aneb Hrajeme v nové trojhale
- 16** | Království za kus odvahy
- 18** | Nevěsta prohrála v semifinále
- 22** | Vilda Plecítý se zlepšuje na chalupě
- 24** | Plné kempy potěšily
- 26** | Jubilantů jako máku
- 30** | Nůžky se znovu rozevrou...
- 32** | CTC: Po letech bez poháru
- 34** | Tečku ovládli Íkváci
- 37** | Na golf přijel i prezident
- 38** | Kapitoly z historie Štvanice

Petr Šimůnek:
Zásadní pro mě
byla podpora všech,
kteří měli k volbě
prezidenta co říct

VŽDYCKY JE CO ZLEPŠOVAT

V sedmi případech z deseti by to byl problém; totiž najít vhodného kandidáta na prezidenta nejstaršího a nejprestižnějšího klubu v zemi. Ne tak na Štvanici. Hledání nástupce Václava Klause, který v červnu na funkci rezignoval, bylo snadné. A stejně bezbolestné bylo i hledání shody všech, kdo měli k volbě nového muže v čele I.ČLTK co říct. Na **PETRU ŠIMŮNKOVI (66)** se totiž shodli všichni bez výjimky.

Nový šéf klubu má na Štvanici
všeobecný respekt

Ota Černý by se na mém místě zeptal: I.ČLTK má nového prezidenta – co to pro klub znamená?

(usmívá se) „Myslím si, že zase tak moc ne. Není to o prezidentovi, ale o spoustě dalších lidí, kteří jsou v některých ohledech důležitější. Mám na mysli management, exekutivu, sekci závodního tenisu a veškeré další personální zázemí. A to se naštěstí nemění.“

Je něco, nač si budete muset zvykat?

„O ničem zásadním nevím. Předpokládám, že na Štvanici budu chodit tak jako doposud, protože jsem v klubu velmi často; ne denodenně, ale ob den určitě. Na tom se, myslím, nic nezmění. Vzhledem k tomu, že do současnosti jsem měl jako člen výboru dohled nad financemi, vím o fungování klubu hodně. A pokud jde o reprezentaci, některé věci pro mne asi budou nové, ale upřímně řečeno si zatím nedovedu představit, co vše to bude obnášet.“

Dohled nad hospodařením vám předpokládám zůstane?

„Počítám s tím. V tomhle směru je ale velká výhoda, že se exekutiva klubu v poslední době významně posílila; je tady Martin Šustr, který zastane spoustu věcí, takže s ním v zásadě jen konzultuji, případně schvaluji. Dřív jsem se na ekonomice podílel výrazně víc, ať už šlo o rozpočet nebo sledování hospodaření.“

Řekněte: zvažoval jste, jestli novou roli přijmout? Nebo vám šlo hlavně o to, jestli budete mít maximální podporu?

„B je správně. Podpora všech, kteří měli k volbě co říct, pro mě byla velmi důležitá. Řekl jsem si, že pokud ji budu mít, pokud nebudou výhrady ve výkonném výboru, z řad partnerů a sponzorů nebo ze strany prezidenta svazu, půjdu do toho. A protože se tohle vše během zhruba čtrnácti dnů vyjasnilo, po zvolení jsem neprotestoval.“

Byl červencový volební výbor v něčem slavnostnější?

„Snad jen v tom, že jsem na konci jednání všechny členy pozval na skleničku do klubové restaurace.“

Co vám na nabídku nejprestižnější funkce řekla manželka Iva? Nevadilo jí, že ji napříště budete řídit i na Štvanici?

PETR ŠIMŮNEK = ABSOLUTNÍ SHODA

Navzdory okolnostem to pro někoho mohlo být překvapivé. Václav Klaus, čestný člen I.ČLTK a donedávna také prezident klubu, 22. června na svou funkci (i na funkci člena výboru) po jedenácti letech rezignoval. Jeho nástupcem se stal o tři týdny později dlouholetý člen I.ČLTK Petr Šimůnek; výbor klubu ho jednomyslně zvolil do funkce prezidenta na svém jednání 14. července. Do výboru byl současně kooptován Martin Šustr, manažer pro správu areálu.

Co je podstatné: Petr Šimůnek, který je i viceprezidentem sdružení stoletých klubů (CTC) se sídlem v Lausanne, získal v klubu všeobecnou podporu a funkci prezidenta I.ČLTK by měl zastávat nejméně do příští volební valné hromady. Ta proběhne na jaře 2024.

(směje se) „Je otázka, kdo koho řídí, ale k tomu bych se asi víc nevyjadřoval... Iva nechala rozhodnutí na mě. A po volbě se jen smála, že teď bude paní prezidentová.“

Musíte mít dobrý pocit z toho, že máte v klubu sehraný tým, ne?

„To každopádně mám, tým je tady výborný. Víím, že se na něj mohu spolehnout, že klub na každodenní bázi funguje, a dobře, ať už jde o chod areálu, který zastřešuje Martin Šustr, nebo závodní tenis pod vedením Petra Vaníčka. Mám radost i z recepce, maminky našich nejlepších tenistek si

myslím sedly. *(s úsměvem)*

Na druhou stranu platí, že je vždycky co zlepšovat.“

Vidíte před sebou nějaký „nej“ úkol? Nebo úkoly?

„Přežít zimu. To bude alfa a omega všeho, protože ceny energií jsou šílené. Ale z dlouhodobějšího pohledu – chtěl bych, abychom neustále vylepšovali systém závodního tenisu, aby se nám dařilo vychovávat další nadějně hráče a abychom měli radost z úspěchů těch nejlepších. Co mě trochu trápí, to je stárnoucí klubová základna; přál bych si, abychom byli pro potenciální

Vladislav Šavřda, Petr Šimůnek a nedávný prezident klubu František Stejskal se v klubu tradičně sešli také v průběhu květnového Prague Open

nové členy atraktivní, abychom přilákali do klubu mladé lidi, ideálně celé rodiny. Protože opravdu stárneme.“

To asi významně souvisí s nabídkou pro rekreační hráče. Čím je chcete přilákat?

„Kéž bych to věděl... Ale snad je můžeme pozvat do prestižního klubu s výborným zázemím; po dostavbě malého centru už nabízíme opravdu hodně včetně výborně vybaveného fitka a wellness. Na jaře jsme kompletně zrekonstruovali bazén, chystáme se postavit kurt na padel, ale hlavně máme spoustu kurtů nejen pro letní hraní, ale i v hale. A také bezproblémové parkování a restauraci, navíc v centru města.“

Snad pomůže s osvětou i lávka mezi Karlínem a Holešovicemi, mnozí si areál prohlédnou zblízka.

„Souhlasím. Věřím, že právě nová výstavba v Karlíně by nám nové členy mohla přivést.“

Ted' je asi na stole především otázka úspor a příprav na zimní měsíce?

„Připravili jsme některá opatření, třeba snížení teploty v halách. Snad nám ve snaze ušetřit pomůže i nový plášť trojhal. Pokud zkrátka nedojde ke katastrofickému scénáři, pokud nás od plynu zcela neodstřihnou (plynem haly vytápíme, elektřinou „foukáme“ a svítíme), zimu přežijeme. Což bude ve velké míře zásluha partnerů, kteří klub podporují, ať už jde o sponzory, Český tenisový svaz, Victoria VSC či Národní sportovní agenturu nebo Magistrát hlavního města Prahy. Bez toho bychom nemohli plnohodnotně fungovat a dělat závodní tenis.“

Pro rok 2022 jste o deset procent navýšili členské příspěvky – chystáte v souvislosti s dramatickým navýšením cen energií další zvýšení?

„Je těžké v současné situaci cokoli slibovat, ale na členské příspěvky nyní sahat nechceme. Kde se ale aktuální situace projeví, to jsou ceny hal. Zdražit jsme museli, ať už jednotlivé hodiny nebo předplatné na celou sezonu. Také závodní tenis a školička budou o něco dražší.“

Petr Šimůnek při tradičním čtvrtetním deblu s přáteli

// Co mě trochu trápí, to je stárnoucí klubová základna; přál bych si, abychom byli pro potenciální nové členy atraktivní a přilákali mladé lidi, ideálně celé rodiny.

Příští letní sezony by se ovšem zdražování dotknout nemělo.“

František Stejskal, jeden z vašich předchůdců, se držel tradiční filozofie o Štvanici jako sportovně-společenském klubu. Asi to máte podobně, a nejen proto, že spolu hrajáte čtyřhru?

„Je to tak. Štvanice by z mého pohledu měla být klubem, kam členové rádi chodí, a nejen hrát tenis. Také za lidmi shodných zájmů, za příjemným posezením a strávením volného času. I proto, aby se tady potkávali s nejlepšími závodními hráči a aby tady vládla všeobecná symbióza. Snad se nepletu, když řeknu, že přesně takhle klub funguje. A čím víc lidí sem bude chodit, tím lépe. Každé léto mám velkou radost také z kempů, z toho, že sem chodí tolik dětí. Nepřál bych si nic jiného, než aby se tu některým zalíbilo natolik, že na Štvanici zakotví.“

Je něco, nač se v nové roli těšíte?

„Asi to úplně nesouvisí s mojí novou funkcí; rád bych se dočkal dalších

úspěchů závodního tenisu, nejlépe podobných, jako byla stříbrná olympijská medaile Markéty Vondroušové. Nejde jen o to, že to zviditelní I.ČLTK navenek, ale zkrátka z toho všichni máme radost. A také bych rád, abychom pokračovali v tradici ATP Challengeru, ideálně ve stávající kombinaci s turnajem žen, protože Štvanice si takový turnaj zaslouží.“

A co vám v klubu aktuálně dělá radost?

„To, že vím, že tady vždycky najdu někoho, s kým rád posedím a popovídám si. Zkrátka se tady moc pěkně socializuji. (usmívá se) A nemohl bych být bez našich čtvrtetních deblů. Co je skvělé: že si to můžu užívat i v zimě, že klub plnohodnotně funguje celoročně. Když jsem sem přišel v šestaosmdesátém s (manželkou) Ivou, která sem tehdy přestoupila ze Slavie, bylo to omezenější. Dnes už se s ročním obdobím nic nemění, dvanáct měsíců v roce je to stejné, jen se hraje pod střechem. I tohle by snad mohlo být lákadlem pro ty, kdo mají rádi tenis.“

LUCIE: DERNIÉRA V GUADALAJAŘE

Vyhrála toho hodně, především v deblu. S Hlaváčkovou Paříž 2011. US Open 2013. Hrály finále Wimbledonu a olympiády 2012, pokaždé proti sestrám Williamsovým. S Čermákem triumfovala v mixu na Roland Garros 2013. Pětkrát byla členkou vítězného fedcupového týmu. Letos v létě se **LUCIE HRADECKÁ (37)** definitivně rozhodla, že pověsí raketu na hřebíček. Po devatenácti letech profitenisu. Poslední turnaj sehrála v říjnu v Guadalajaře.

„Je to definitivní,“ řekla pro I.ČLTK Revue s dovětkem, že chtěla končit už loni, ale pak dostala chuť letět do Austrálie i na další turnaje.

„Ale v létě na Spartě už jsem věděla, že skončím. Od Austrálie nebyl turnaj, aby mě něco nebolelo.“

Oficiálně oznámila konec při Agel Open v Ostravě. „Bylo to hodně emotivní, první chvíle, kdy jsem si uvědomila, že opravdu skončím. Ale těším se na to, co přijde.“

Domácí rozlučka v Ostravě; Lucie s trenéry Vydrou (vlevo) a Fenclem

MARKÉTA: SEZONU ZNIČILA KŮSTKA

Dubnový Stuttgart a – dost. **MARKÉTA ŠIMKOVÁ VONDROUŠOVÁ (23)** přišla kvůli trablům se zápěstím o víc než polovinu sezony! Zlé tušení měla už od loňského listopadu; tehdy vyřešila bolesti injekce. Znovu se však vrátily během jarního Fed Cupu na Štvanici proti Británii. „Ještě jsme dva týdny trénovali, ale forhend jsem šetřila, při něm ruka bolela,“ popisuje Markéta. A protože druhá injekce nepomohla, následovaly konzultace s doktorem Kebrlem a specialistou v Belgii a bylo jasno: úlomek kosti, následek zlomeniny z dětství, musí ven. Stalo se v květnu.

„Nakonec to bylo ještě složitější, musel se upravit také vaz. Sedm týdnů jsem měla sádku až k rameni a pak to pomalu rozcvicovala. Na konci roku si chci zahrát pár menších turnajů, od Austrálie začnu využívat chráněný žebříček,“ plánuje Markéta.

Při dubnovém Fed Cupu s Karolínou Muchovou po vítězných čtyřhře

KAROLÍNA: FIT A S NOVÝM KOUČEM

Nemůže si přát nic víc, než být konečně zdravá a odehrát kompletní rok. **KAROLÍNĚ MUCHOVÉ (26)** se to ne a ne povést; jakmile zahraje nadějně zápasy nebo výborný turnaj, zdravotní patálie ji znovu srazí. I letos; do říjnového Agel Open v Ostravě odehrála pouhých osmnáct singlů, přičemž k jednomu zápasu nenastoupila (Miami) a dvakrát skrečovala; i v Paříži.

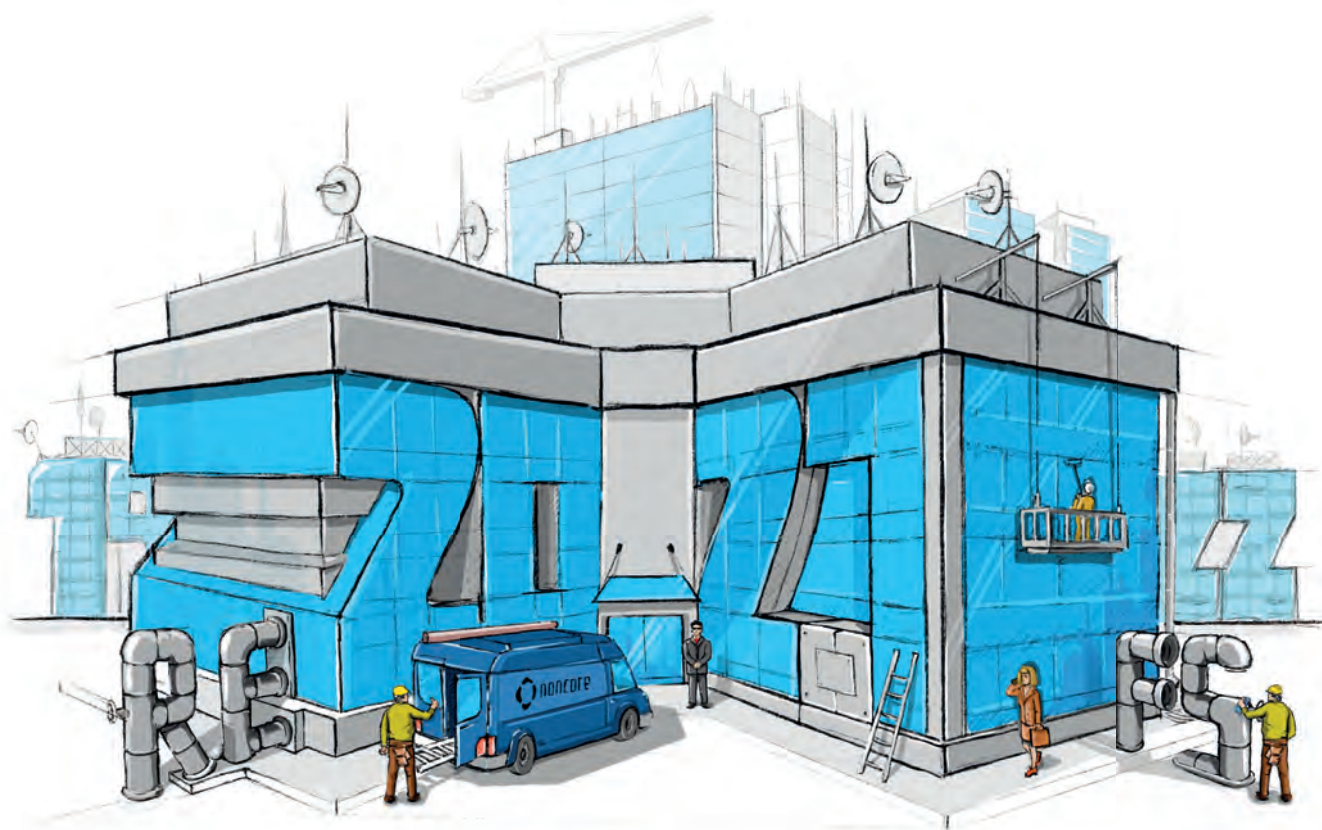
„Musím to zaklepat, břicho už mě konečně netrápí,“ usmála se po prohře ve druhém kole v Ostravě a dodala: „Cítím, že se můj tenis lepší, dostávám se do své komfortní zóny. Chybí mi ale zápasy.“

V závěru roku udělala Karolína i jednu zásadní změnu: kouče Davida Kotyzu nahradil Jan Blecha, mimochodem někdejší hráč ze Štvanice.

„On je nová energie, hraje super tenis. Opravdu dobře si s ním zahraju a myslím, že má velkou motivaci se mnou něco dokázat. A já s ním, samozřejmě.“

Karolína potřebuje jedině: vydržet celý rok fit. Pak může dokázat věci.

Real Estate Full Service

ÚSPĚCH STARŠÍCH ŽÁKŮ – FINÁLE!

V boji o titul sice zůstali proti tradičně extrémně posílenému Prostějovu bez šance (1:8), účast ve finále mistrovství ČR družstev starších žáků je však pro Štvanici bezesporu úspěchem. V Rakovníku k němu na konci srpna došla po výhrách nad Slavií Plzeň (5:4) a Libercem (6:0).

„Musím pochválit celý tým, opravdu všechny. Odvedli výborné výkony, odehráli to srdcem. Všechny zápasy byly vyrovnané, všechny týmy posílené, o Prostějovu nemluvě,“ glosoval turnaj trenér Martin Fassati a dodal: „Musím říct, že mě velmi mile překvapili Vaněk se Šidlíkem.“

Na úspěchu I.ČLTk se podíleli Jakub Šmejcký, David Brückner, Daniel Vaněk, Jan Šidlík, Veronika Sekerková, Eliška Forejtková, Julie Jiráková a trenéři Zoul, Zádrapa a Fassati.

P.S. Nečekaná zpráva na závěr: Martin Fassati v I.ČLTk na konci září skončil.

Tým starších žáků, finalista mistrovství ČR v Rakovníku, i s trenéři

TĚŠÍM SE NA VĚTŠÍ PERSPEKTIVU

Na Štvanici odvedl dobrou práci a děti ho měly rády, Jakub Rosol však po dvou letech v klubu skončil. Od podzimu ho v tenisové škole nahradila **HANA CÉSAROVÁ**, zkušená trenérka, která působila třináct let v Modřanech. Na Štvanici to dobře zná, v minulosti se tu dětem věnovala při letních kempech. „Nejen z kempů vím, že to Hanka s těmi nejmenšími umí, že je dokáže zaujmout a má drajv. A jsem přesvědčen, že na Kubovu práci naváže, že nastavený vyšší standard udržíme,“ říká vedoucí trenér TŠ Jan Pecha. A co Hanu Césarovou zlákal k „přestupu“? „Honza a dobré podmínky. Ale hlavně tu vidím větší smysl práce s dětmi; v Modřanech to bylo spíš hobíčkaření, drtivá většina dětí hrála jen jednou týdně. Tady cítím mnohem větší důraz na závodní tenis, takže se těším, že uvidím větší pokroky a perspektivu,“ shrnuje posila trenérského týmu.

Hana Césarová je od podzimu novou trenérkou tenisové školy

Z BAZÉNU ZŮSTALO JEN DNO

Jak jste si užili koupání v novém bazénu a opalování na zbrusu novém trávníku? Snad v dostatečné míře. A snad jste vylepšení ocenili.

Bazén prošel po dvaceti letech provozu zásadní rekonstrukcí kvůli poruchám stěn, respektive obkladu. Z uvažované drobnější opravy byla nakonec mnohem rozsáhlejší; původní obklad zůstal pouze na dně. „Dlažba by stála stejně peníze jako kompletní obklady a dno je zatím v dobrém stavu, proto jsme peníze ušetřili. Pochopitelně bylo ale složitější napojení hydrosterek a některé další detaily,“ přibližuje provozní manažer klubu Martin Šustr a dodává: „Oprava bazénu vyšla klub na téměř půl milionu korun, výrazně se na tom podepsaly ceny některých (speciálních) materiálů. Na první pohled přitom rekonstrukce není moc patrná, obklady jsou totiž totožné jako ty původní.“

V dubnu to ještě na koupání nevypadlo...

DOŠLI JSTE DALEKO.

POJĎTE DÁLE.

DO EVROPY. DO SVĚTA.

Investujeme s nejvýznamnějšími hráči
v regionu a jdeme s nimi po jejich cestě mezi
světovou špičku.

Fond ARCH je výsledkem naší investiční
filozofie. Je postavený na dlouho budovaných
partnerstvích a těží ze vzájemné důvěry, kterou
se nám za více než 25 let podařilo vybudovat.

Vítejte ve světě spoluvlastnictví s námi,
našími partnery, rodinami, klienty a přáteli.

Pojďte dále.

J&T ARCH INVESTMENTS

www.jtarchinvestments.cz

V halách bude v zimní sezoně o něco chladněji než doposud

Zima bude průšvih,
ale měli bychom ji
zvládnout, říká
Martin Šustr

ÚSPORY NA PRVNÍM MÍSTĚ

Téma, které vedení klubu řešilo na prahu halové sezony denodenně, bylo jasně dané: ceny energií a možné úspory. Výsledkem je balíček opatření od snížení teploty v halách na zhruba 14 stupňů přes jejich co nejefektivnější využití až po mírné zdražení hodin. „Tomu jsme se vyhnout nemohli. Ale jsem přesvědčen, že jsme zdražili ve velmi rozumné míře,“ říká provozní manažer I.ČLTK Martin Šustr.

Nejen spousta firem a domácností, i tenisové kluby čeká v zimě boj o přežití. I.ČLTK by však měl díky rozumnému hospodaření a velkorysým partnerům i v době přemrštěných cen energií zimu zvládnout, aniž by členové pocítili výrazný diskomfort. Určitá opatření jsou ale nutná, a tak klub žádá o jejich respektování a pochopení.

„Některé věci byly jasné od začátku. Musíme se snažit energiemi šetřit, což primárně znamená snížit teplotu

v halách. Debatovali jsme o tom mnohokrát a dospěli k teplotě kolem 14 stupňů Celsia. Pokud se člověk hýbe, mělo by to být dostatečné. Horší to může být pro trenéry; pokud nahrávají z koše, pohybem se příliš nezahřejí,“ ví Šustr.

K úsporám, ale přitom dostatečnému komfortu by mělo přispět i loni instalované inteligentní ovládání teploty a svícení v halách. Zpočátku vše nefungovalo ideálně, nyní už je systém vyladěný. „Čidla hlídání teploty si

nerozuměla se starší strojovnou, teď už by mělo vše fungovat podle představ. Na tabletu v kanceláři uvidíme aktuální teplotu v halách a budeme moci operativně zasáhnout,“ přibližuje Šustr.

Novinkou jsou i ventilátory v halách; ty by měly tlačít teplý vzduch níž a tím zvýšit pocit teplotního komfortu pro hráče.

Úspornější by měla být i nová trojhala, peníze pomůže šetřit také omezení časných ranních a pozdějších večerních

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

Tady by měl vyrůst kurt na padel

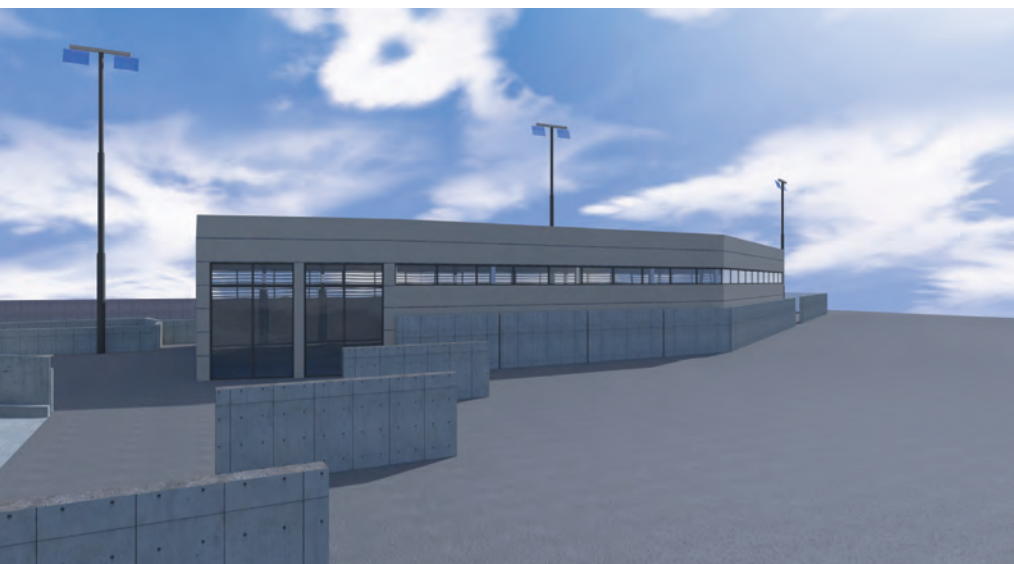
hodin a zahuštění provozu tak, aby haly – když už se v nich topí a svítí – byly maximálně zaplněné. A aby po hodině hraní nenásledovaly dvě hodiny pauzy před dalším tréninkem. „Pokud jde o trojhalu, propočítal jsem, že hodina provozu nás jen na energiích stojí zhruba 1 500 korun, takže jediný obsazený kurt znamená ztrátu a dva jsou sotva uhrazené náklady... Chceme umožnit hru všem, i ranním ptácatům, ale musíme rozumně.“

Pomoci může i maximální využití pevné haly, kterou si klub pronajímá

od svazu a která je energeticky nejméně náročná. „Chceme nabídnout maximum volných hodin i rekreačním hráčům; pravděpodobně to bude především ráno a ve večerních hodinách, od 19 do 22, kdy už halu nevyužívají závodní hráči,“ nastiňuje Šustr. „Protože půjde o okrajové časy, nabízíme je za sníženou cenu, která je srovnatelná s cenou za hodiny v bublinách.“

O víkendech, kdy bývá zájem o hraní nižší, možná zůstane mimo provoz trojhalu, zájemci o hraní by se měli vejít

// Hodina provozu trojhaly vyjde jen na energiích zhruba na 1 500 korun. Dva obsazené kurty tak pouze uhradí náklady...
Martin Šustr

Lehká kondiční hala už je dávno na papíře, na stavbu však dosud chyběly peníze

do zbývajících hal. „Anebo ji nabídneme za poloviční cenu bez vytápění.“

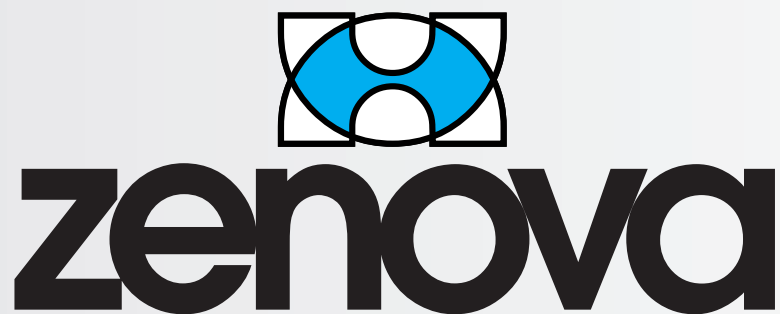
Jak bude vše fungovat ale ukáže až první měsíc provozu hal. Je otázka, kolik lidí bude ochotných si připlatit a opustit dosavadní (teplotní) komfort. „Pořád ale opakují, že zdražení je minimální a že se k nám možná přesunou hráči z jiných klubů, kde haly třeba vůbec nenafoukli.“

Když už se vše točí kolem úspor energií, sluší se zopakovat, že štvanické „bubliny“ vytápí plyn, zatímco elektřinou se svítí a „fouká“. Cenu plynu má I.ČLTK zafixovanou do konce letošního roku. Spotřeba elektřiny je výrazně menší, ale vzhledem k raketově stoupající ceně začíná klub trápit víc. „Platíme spot a už jsme na násobcích někdejší ceny. A jakmile v lednu přejdeme na novou cenu plynu... Poslední nabídka byla dvanáctinásobkem aktuální ceny. Ať se nám podaří dojednat cokoli, mluvíme o částkách absolutně nesrovnatelných s minulostí. Zimní sezona bude finančně průšvih, ale věříme, že ji zvládneme. Horší by bylo, kdyby se situace v průběhu příštího roku nezlepšila.“

Přes výše uvedené trable, které deptají všechny sportovní kluby, nerezignoval management I.ČLTK na investice. Poslední žádosti o granty a dotace ale úspěšné nebyly. Klub nezískal peníze na nákup nové dvojhaly na kurtech 7-8 ani na výměnu povrchů na stejných kurtech a ani v trojhalu, také nový plášť trojhaly musel zafinancovat z vlastních peněz. Důvodů bylo víc, například nižší rozpočet Národní sportovní agentury, která navíc hospodařila v provizoriu.

„Co je v tuto chvíli jasné – na Slavoji postavíme kurt na padel. Ten měl mít původně investora a klub ho měl pouze provozovat, ale situace se změnila. Investorem i provozovatelem bude klub. Aktuálně se vyřizují formality, se stavbou by se mělo začít na jaře,“ přibližuje Martin Šustr a dodává, že klub chce znovu usilovat o investiční dotace. „Rádi bychom získali peníze na přestavbu kurtů 5 a 6 na tvrdý povrch a k tomu požádali o finance na nový povrch trojhaly nebo na kondiční halu. Ideální by samozřejmě bylo získat dotaci na obojí...“

Držme si palce.

Poskytované služby:

- ✓ Správa nemovitostí
- ✓ Technické služby
- ✓ Generální úklidy
- ✓ Zahradnické služby
- ✓ Administrativní služby
- ✓ Komplexní úklidové služby

O nás:

- ✓ Celorepublikové pokrytí
- ✓ 24 hodinová havarijní služba a Help desk
- ✓ Profesionální vybavení
- ✓ Intrasoft – software optimalizující náklady klienta
- ✓ Ekologicky šetrné čisticí prostředky

ZENOVA services s.r.o.
Biskupská 1065/1, 110 00 Praha 1
T - 224 223 116, E - zenova@zenova.cz
www.zenova.cz

BUDIŽ SVĚTLO!

Nová tříkurtová „bublina“ je plošší a úspornější

Možná už jste si v ní zahráli. Možná můžete přidat pochvalu. Anebo připomínku, aby se vychytalo pár much. Řeč je o nové trojhale na kurtech 2, 3 a 4. Klub ji pořídil za vlastní, protože investiční dotaci nezískal. Byla to nutnost; stará hala sloužila dobrých jedenáct let a její plášť už byl nejen zašpiněný (a tedy propouštěl méně světla), ale i potrháný.

Nová „bublina“ je produktem firmy Davida Horáka, která se od letoška o klubové nafukovačky a jejich příslušenství stará. Jde o shodný typ s ostatními halami na Štvanici.

Plášť se skládá ze tří vrstev – vnitřní nosné, izolační bublinkové a krycí UV fólie, přes kterou je natažena lanková síť. „Pro každoroční skládání a nafukování by měla být vhodnější, navíc s možností

vyměnit v případě poškození třeba jen jednu vrstvu či její část. A také nás vyšla levněji – na necelé dva miliony korun,” přibližuje provozní manažer klubu Martin Šustr.

Nová hala nabídne komfort, povrch je ale nutné napřesrok vyměnit

Tvůrce nafukovačky David Horák

Stavělo se první říjnové dny

„Věřím, že při šetrném zacházení vydrží hala ve velmi dobrém stavu deset patnáct let. Skladovat ji budeme v lodním kontejneru tady na Štvanici. Balí se jako celek, plášť zůstává pohromadě. Je ale o dost lehčí než ta původní, tedy se s ní bude snáz manipulovat,“ popisuje David Horák, jehož firma halu vyrobila.

Možná i proto, že jde o naprostý atyp, výroba nebyla snadná; ať už kvůli půdorysu se zkosenými rohy, úchytnům na stěnách či tribunkám na kratších stranách. Ne vše po nafouknutí haly dokonale sedělo, a tak se muselo doladovat. Podstatný je ale dostatek světla a velmi dobré izolační vlastnosti.

Juniorský I.ČLTK Praha Cup měl atmosféru i úspěšného obhájce

JAKO TURNAJ DOSPĚLÝCH

Přesně takový turnaj plánujete. S diváky a atmosférou. Se spoustou domácích hráčů. Za pěkného počasí. A navrch s úspěchem některé ze svých hvězd(iček). Juniorský I. ČLTK Praha Cup, na kterém Lukáš Velík obhájil loňské vítězství, takový byl.

„Z mého pohledu to byl superturnaj. Zahrála si spousta našich hráčů a relativně uspěli, Lukáš Velík navíc obhájil titul z loňska. Moc mě potěšila i atmosféra, byla hodně turnajová, s diváky, povětšinou zainteresovanými. To nebývá na juniorských zvykem,“ komentuje úspěšný turnaj, který si zahrálo deset domácích mladíků a dvanáct dívek, sportovní ředitel I.ČLTK Petr Vaníček.

Na tom, že se I.ČLTK Praha Cup povedl, se nepochybně podepsal i vhodný termín na konci léta a výkony juniorů ze Štvanice. Především jejich blízcí jim chodili hojně fandit. „Kdyby zůstal v osmičce jediný Čech, asi by to bylo jiné, ale výborné výkony atmosféře pomohly.“

A naopak – odměnou byly štvanické body, pro mnohé hráče velmi cenné.

Lukáš Velík bojuje o co nejlepší žebříček; pokud se vejde do první juniorské stovky, neminou ho volné karty na první turnaje dospělých.

Výborně se ukázal Jakub Šmejcký a získal (díky volné kartě) první body do žebříčku ITF.

Filip Švojgr se kvalifikoval, dva výborné zápasy v hlavní soutěži odehráli Adam Duda a Vojta Valeš, zlepšení prokázal Boris Durovič, čtyři zápasy měly pomoci zpátky na vlnu Vojtovi Petrovi. Škoda, že spíš sám se sebou bojoval talentovaný Filip Hanzelín.

„Je hodně ambiciozní a ta tíha na něj občas dolehne. Je to škoda, protože tenisově je vynikající; servíruje, letí mu to, trénuje na sto procent... (V zápasech) ale potřebuje získat nadhled,“ hodnotí

Hanzelínovo čtvrtfinále jeho kouč Ivo Minář a pak už chválí: „Velík zase ukázal, co umí, a nejen na Štvanici. Hrál semifinále „dvojky“ v Plzni a „trojky“ na Spartě, porazil spoustu hráčů. Na Štvanici měl snad jedinou slabší chvíli, úroveň jeho tenisu byla vysoká. Zkrátka to v něm je. Kéž na to ještě naváže a vyvaruje se několika hluchých turnajů, které ho potkaly loni.“

Podobný pohled na nejlepšího junióra I.ČLTK má i Vaníček, který s úsměvem říká, že Lukáš je Štvaníček se vším všudy. „Tady a v okruhu pěti kilometrů hraje svůj nejlepší tenis. Ale vážně: myslím, že si potvrdil, že na to má. Pohybově i úderově je na tom moc dobře. Teď záleží především na něm; na tom, aby si věřil, aby se začal cítit jako profesionál, věřil téhle cestě a šel za tím po hlavě.“

Lukáš Velík hrál velmi dobře; kéž by byl větší suverén

Adam Duda si zahrál dva pěkné zápasy

Jakub Šmejcký mile překvapil

Diváci; zleva Markéta Šimková Vondroušová, Václav Šafránek, Ivo Minář a Petr Vaníček

Sportovní šéf Štvanice měl po turnaji spoustu důvodů ke spokojenosti nejen díky dorostencům, potěšily ho i dívky. Třeba semifinalistka Eliška Forejtková nebo Nela Jandová, která byla mezi osmi. „Ten turnaj se zkrátka povedl a několik hráčů si díky němu výrazně pomohlo. A co mě mile překvapilo, jakkoli by to měla být samozřejmost: všichni naši hráči bojovali se stoprocentním nasazením. Tak trochu jsem měl dojem, že jsem na turnaji dospělých.“

Škoda, že tlak nesmyslných cen energií zrušil lednový turnaj ITF kategorie 5.

Eliška Forejtková se prodrala do semifinále

Pro některé hráče už „pětka“ smysl nedává, pro další ale ano. Nicméně... „Obáváme se, že by to bylo ekonomicky zabíjäcké. Turnaj potřebuje po dobu pěti dnů pět kurtů, a to si nemůžeme dovolit. Startovné je navíc limitované, krom toho

bychom sebrali hodně kurtů členům klubu a abonentům. Negativ je zkrátka víc. Zvažujeme ale přesun turnaje na léto, i když ze stávající kategorie 5 nám asi ITF zvýšení na „čtyřku“, která by nám dávala větší smysl, nepovolí,“ uzavírá Vaníček.

KRÁLOVSTVÍ ZA KUS ODVAHY

Rád se dívá na Nicka Kyrgiose, ale zatím se mu nedaří vzít si od něj to, co by nejvíc potřeboval: totiž kus sebevědomí, odvahy a drzosti. Přesně tohle totiž **LUKÁŠI VELÍKOVI** na cestě k úspěchům chybí ze všeho nejvíc. Tenisově je na tom nejlepší štvanický junior po všech stránkách výborně.

Loni jste turnaj vyhrál, věřil jste si i letos?

„Upřímně – moc ne. Formu jsem zrovna necítil, spíš to pro mě bylo milé překvapení. Do té doby se mi příliš nedařilo a ani první zápas za moc nestál. Vlastně první tři byly spíš ubojované, až pak jsem úroveň hry zvedl.“

Chybějící sebevědomí je prý to jediné, co vám trenéři vyčítají?

„Je to tak. Asi bych si měl věřit víc, zapracovat na hlavě. S trenérem o tom mluvím, ale asi je to běh na delší trať.“

Co vám Ivo Minář opakuje ze všeho nejvíc?

„Abych byl víc profík. Právě v tom smyslu, abych jel na turnaj vyhrát. Abych to víc chtěl a nastavil si tak hlavu, zkrátka víc tomu věřil.“

Na Štvanici se to ale nepovedlo...

(usmívá se) „Spíš jsem to bral tak, že se ode mě výsledek čekal. Že bych „trojky“ ITF měl vyhrávat, nebo být ve finále.“

Zdá se vám někdy o Wimbledonu?

„Ne. *(usmívá se)* Wimbledon je pro mě strašně daleko. V té chodbě, kudy se chodí na kurt, se prostě zatím nevidím. Možná jsem až moc nohama na zemi...“

Kde byste se rád viděl na jaře?

„Na juniorském grandslamu. A chtěl bych se začít prosazovat mezi muži, uhrát nějaké body na patnáctkách a pětadvacitkách. Už v létě jsem hrál kvalifikace, ale nepovedlo se to; chlapi jsou mnohem solidnější, líp servírují i returnují a nedělají jednoduché chyby. V tom je největší rozdíl.“

NEVĚSTA PROHRA V SEMIFINÁLE

Hlavně na ni buď hodnej! Ne ne, tahle větička, u které na svatbách svých dcer brečí snad všechny maminky, nemohla chybět ani 16. července na zámku Chateau Mcely. Jindřiška Anderlová svoje přání se slzami v očích sdělovala Štěpánu Šimkovi, kterému její dcera Markéta před pár okamžiky řekla životní ANO. To už byl svatební den v plném proudu; a že se vydařil je určitě patrné i z fotek Martina Sidorjáka.

Štěpán a Markéta na zahradě Chateau Mcely; od 16. července jsou Šimkovi

„Všechno nám vyšlo tak, jak jsme plánovali, neménila bych vůbec nic,“ vzpomíná s úsměvem Markéta, dnes už paní Šimková. „Celý den plynul v naprosté pohodě; nikdo na nás nespěchal a nestresoval nás, na všechno bylo dost času, takže jsme si ho fakt užili. Vlastně to byly dva dny – většina hostů totiž přijela už v pátek; chtěli jsme to i proto, aby se všichni poznali. Za mě to bylo skvělé, lepší, než jsme to se Štěpánem čekali.“

Svatební den zařizovala koordinátorka Chateau Mcely; Markéta prý poslala svou představu o výzdobě, květinách a svatební bráně, zbytek nechali snoubenci na ní. „Spoustu věcí s ní ale ladil a domlouval Štěpán a zvládl to skvěle. Já mu trošku pomohla až později a jen díky tomu, že jsem musela na operaci se zápěstím, ještě v dubnu jsem hrála turnaje.“

A první turnaj po operaci ruky následoval – na svatbě! Dopoledne

si to totiž svatebčané rozdali na zámeckém kurtu. „Napadlo nás to pár dnů předem. Tak Štěpán připravil tabulky a zahráli jsme si debly, respektive mixy. Asi devět dvojic, dvě skupiny a jenom super tiebreak, abychom to stihli,“ přibližuje Markéta.

Výsledky v agenturách nebyly, ale vězte, že nevěsta prohrála po boku kondičního trenéra Michala Vágnera v semifinále s Davidem Škochem,

„ANO“ NA GOLFOVÉM HŘIŠTI

Kde jinde by se mohl ženit sportovní ředitel České golfové federace?

PETR ŠAVRDA (38) řekl 1. září po čtyřleté známosti ANO své Andree v golfovém areálu Botanika u Prahy. „Inspiroval mě Ondra Krampera, který tam měl moc pěknou svatbu,“ přiblížil. V březnu čekají s Andreou, za svobodna Pfeiferovou, miminko. S tenisem to pak bude zaručeně ještě horší než doposud... „Hůř už být nemůže,“ směje se Petr.

„Nehraju skoro vůbec. Dvakrát za rok s Martinem (Šustrem) a dvakrát mistrák za Slovan Svoboda. Čímž se na příští dny zničím a další čtyři měsíce nemám na tenis pomýšlení,“ tvrdí pokračovatel štvanického tenisového rodu. Ženu prý před časem přivedl ke golfu a lyžím. „Andrea dřív tančila, ale sportem byla nepolíbená. Tím víc oceňuju, jak se za dvě zimy naučila lyžovat. A samozřejmě jsem rád, že ji baví golf.“

Společně teď i na golfu

Polibek novomanželů na zámeckém kurtu nemohl chybět

Markéta jak ji neznáte. Za pár chviliek už paní Šimková.

jehož parťákem byl Štěpánův kamarád Martin. Tihle dva nakonec triumfovali, když ve finále porazili Markétina dědečka s Miri Kolodziejovou, která šla Maky za svědka.

A propos: druhý svědek, Štěpánův kamarád Adam, svatební den maličko zdramatizoval. To když se před obřadem zjistilo, že jeho občanka už pár dnů neplatí... „Ale žádná panika nenastala, Štěpánovi odsvědčil jeho švagr. Jenom jsme museli pozměnit zasedací pořádek u stolu,“ usmívá se Markéta.

Pak už se hlavně tančilo (dýdžej byl ve formě ještě dvě hodiny po půlnoci) a všichni se báječně bavili. Nakonec i paní Jindřiška, kterou svírala nervozita snad už týden předem v křesle štvaničké recepce. „Mamka to hrozně prožívala,“ přikývne Markéta. „Už když za mnou v pátek přišla do pokoje, sedla si a začala brečet, totéž ségra. Tak jim říkám, ať mě nestresují už den předem. Večer už byla docela v pohodě, ale když nám šla blahopřát, brečely jsme obě...“

Sluší se dodat, že svatební menu tvořil vývar, svíčková a tiramisú. A snad ještě svědectví fotografa Martina Sidorjáka: „Na takhle pohodové svatbě jsem ještě nebyl.“

Markéto a Štěpáne, blahopřejeme. A ať vám pořád svítí sluníčko.☺

SVATBA PODLE LUCIE

Asi by to nebyla Lucie, kdyby svůj velký den nenaplánovala úplně sama a neobešla se bez služeb svatební agentury. „Všechno jsme měli předem připravené a klaplo to,“ usmívá se paní **MICHÁLKOVÁ (27)**, za svobodna Šimůnková. 23. července si po šestiletém vztahu řekli ANO s o šest let starším (tenistou) Janem Michálkem. Svatební den si užili v penzionu Na Kmíně u Neratovic. „Vůbec nic bych neměnila, všechno se vydařilo včetně počasí; přitom to chvilku před obřadem vypadalo na pěknou bouřku. Ale nepřišla,“ usmívá se Lucie.

Její prací i koníčkem je už pět let značka Love & Story design; k eshopu s osobitými diářy, psacími potřebami a dekoracemi přibyla i pěkná kamenná prodejna. „A tím pádem víc starostí,“ říká Lucie, která některé produkty sama vymýšlí a navrhuje. A na tenis... „...i kvůli tomu není moc času. Už hraju jen velmi, velmi příležitostně: klubové dny na Štvanici a pár mistráků za Konstruktivu. A občas mě vytáhne Honza, říkám, že to mám za odměnu.“ Rodina je prý v plánu v horizontu dvou let. Do té doby chce Lucie podnikání doladit tak, aby se mohla v klidu věnovat mateřským povinnostem.

Novomanželé Michálkovi

Vivus
Domy plné života

BYDLENÍ PŘÍMO U METRA I PARKU

VIVUS KOLBENOVA
Praha 9 – Vysočany

ZKOLAUDOVÁNO

www.vivus.cz

800 186 186

Andrew Paulson

Nikola Bartůňková

Vilda Plecítý hraje na Štvanici už třetí rok

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD KVĚTNA 2022

MUŽI A ŽENY

Jonáš Forejtek – semifinalista ATP challengeru v Heilbronně (90 000 EUR)

Andrew Paulson – vítěz turnajů ITF v Mostě (25 000 EUR) a Prostějově (15 000 EUR), semifinalista v Maďarsku (25 000 EUR)

Jiří Barnat – finalista turnaje ITF v Německu (15 000 EUR), semifinalista ve Slovinsku (15 000 EUR)

Nikola Bartůňková – finalistka turnaje ITF v Istanbulu (60 000 USD), semifinalistka v Manacor (25 000 USD); semifinalistka juniorky na Roland Garros

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Amelie Šmejkalová – finalistka turnaje ITF1 v Egyptě, semifinalistka ITF2 v Německu

Vojtěch Petr – finalista ITF2 v Plzni a Basileji, semifinalista ITF3 v Praze

Luláš Velík – vítěz turnaje ITF3 v Praze, semifinalista ITF3 v Praze a ITF2 v Plzni

Filip Hanzelín – vítěz ITF4 v Polsku

Kryštof Švojgr – vítěz ITF5 v Trnavě, finalista ITF5 v Prostějově a semifinalista ITF5 v Liberci

Vojtěch Valeš – vítěz ITF5 v San Marinu, finalista ITF4 v Řecku

Adam Soukup – finalista ITF5 ve Švýcarsku a v Itálii, semifinalista v Rumunsku

Eliška Forejtková – semifinalistka Pardubické juniorky, vítězka ITF4 v Tunisu,

semifinalistka ITF3 v Praze a ITF4 ve Vésce, finalista ITF5 v Prostějově

Filip Horák – vítěz ITF5 na Slovensku a finalista ITF5 v Černé Hoře

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Veronika Sekerková – semifinalistka TE U14 v Roehamptonu a v Piešťanech,

finalistka v Mostě, semifinalistka TE U16 na Kypru a v Barceloně

Jakub Šmejcký – finalista TE U16 v Estonsku

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Sabina Vernerová – semifinalistka turnaje "A" v Praze

Dima Pšeničný – vítěz "A" v Klatovce

VILDA PLECITÝ SE ZLEPŠUJE NA CHALUPĚ

Trénovat na vlastním kurtu se nepoštěstí každému. Devítiletý **VILDA PLECITÝ** si tuhle výsadu užívá na dědečkově chalupě v Chaloupkách u Hořovic; tráví tam vždy celé léto a zvláště během covidu se to velmi hodilo. Hraje s tatínkem, s o dva roky starším bratrem Víťou („Je lepší, ale už jsem ho porazil a občas vyhraju desítky...“) i s dědou, v Hořovicích jednou týdně s trenérem Zýkou. A tak mu zatím k vytrvalému zlepšování stačí, že jezdí na Štvanici jednou dvakrát týdně; nejdřív za Jakubem Rosolem, teď za Lubošem Štychem a na sparingu.

Chodí do čtvrté třídy, nosí jedničky a jedničku hrál i na posledním mistrovství družstev babytenistů. Nad prostějovským favoritem Veselým dokonce vedl 5:1, ale v tiebreaku prohrál. Pár úspěchů už posbíral na turnajích, na Spartě a na Hamru byl třetí, na Štvanici druhý a třetí. Je levák, má dobrou techniku a umí přitlačit.

Pohybovou přípravu má i díky florbalu, který hrají za Red Dragons Hořovice i bráška a otec; ten byl výborným plavcem, a tak chodí kluci pravidelně i do bazénu. „Vilda je trochu vodník, v bazénu je šťastnej. Ale na plavání už nemáme kapacitu, ani na hokej, který by kluci taky chtěli hrát. Jsem rád, že je sport baví, i dovolenou plánujeme podle tenisu a florbalu a většinou nám zbude jeden volný víkend v létě a jeden v zimě,“ usmívá se tatínek.

„Dřív mě bavil víc florbal, ale teď tenis,“ přiznává Vilda, kterému se prý líbí Alcaraz a Korda. V květnu okoukal velké hráče i díky sbírání při Prague Open. Tatínek už mu začal vést tréninkový deník a přihlásil se na školení trenérů. „Vilda má výhodu, že na něm můžu aplikovat to, co jsem se naučil se starším Víťou,“ říká s úsměvem. Když zkrátka tenis, tak se vším všudy!

ADVANTAGE

CARS

NENÍ SNADNÉ STÁT SE IKONOU

Bez dovádění v bazénu si děti štvanické kempy neumějí představit

PLNÉ KEMPY POTĚŠILY

Léto patří na Štvanici dětem. Prázdninové kempy plní každoročně areál smíchem a švitořením od pondělí do pátku, od rána do pozdního odpoledne. I letos, jakkoli bylo kempů „jen“ pět. V každém se ale sešlo nejméně pětatřicet dětí. „A tak jako vždy přišly mnohé opakovaně,“ usmívá se vedoucí trenér tenisové školy Jan Pecha. „V době, kdy sportujících dětí spíš ubývá a na žebříčkách je jich čím dál méně, to potěší.“

Program byl tradiční: od ranních her, nástupu a první fáze tenisu přes oběd v klubové restauraci a odpočinek u bazénu po druhou fázi a všemi očekávané zakončení při týmových soutěžích.

„Co bylo fajn: že nám přálo počasí, sprchlo snad jedinkrát během posledního týdne. A proti nadbytku sluníčka pomohla pevná hala, kam se mohly děti schovat; navíc jsme díky tomu získali dva kurty navíc,“ přibližuje Pecha. Potěšilo ho, že ti nejmenší chtějí sportovat, všiml si ale i negativ. „Je zřejmé, jak se výkonnostní nůžky otevírají, lze to pozorovat i u té nejmladší kategorie. A taky máme méně dětí, které chtějí hrát s perspektivou závodního tenisu. Talentů kvůli tomu ubývá, výběr je slabší než dřív.“

S péčí o vyšší počet dětí pomohli trenérům znovu i studenti, bývalí hráči a budoucí trenéři, mj. Adéla Vašíčková.

„Pro ně to byla ideální praxe, pro nás vítaná pomoc,“ komentuje spolupráci Pecha.

Jak to na Štvanici v létě vypadalo, na to se můžete podívat na následujících fotografiích Martina Sidorjaka.

Pizza tentokrát výjimečně nikoli v restauraci

Každý den začínal nástupem

I střihu je třeba trénovat od mládí

Cestou na Slavoj...

... a v tréninkovém zaujetí

Rozcvička...

... a kondička na víceúčelovém hřišti

Zaujetí je první podmínkou úspěchu na kurtu i mimo něj

Zhoršuje se skoro všechno, ale baví mě to pořád stejně, říká František Stejskal

JUBILANTŮ JAKO MÁKU

Skoro stálo za to se domluvit a uspořádat společnou oslavu. A mohla by být velkolepá, protože tolik kulatin a půlkulatin v jednom roce se hned tak nesejde. Dam v nejlepším věku i postarších mladíků, kteří ze svých „kurtohodin“ nesleví ani se šesti či sedmi křížky na zádech, je v I.ČLTK přehršel. A tak jsme se některých zeptali nejen na to, jak se jim po šedesátce či sedmdesátce dobíhají kraťasy.

„Blbě...“, směje se letos v říjnu pětasedesátiletý **FRANTIŠEK STEJSKAL**. „Zhoršuje se to, vlastně se zhoršuje skoro všechno, ale baví mě to pořád stejně. Golf, kolo, plavání, ale nejvíc tenis. Navíc je to sportovně-společenská aktivita a čím je člověk starší, tím víc preferuje tu druhou část,“ přibližuje

někdejší prezident klubu, který hraje jednou dvakrát týdně ve svém klubu v Čerčanech, na Hanspaulce, kde bydlí, anebo na Štvanici.

Radost ze hry mu nepokazila ani nová kyčel, dávno ji rozběhal. K čemuž prý nejvíc přispívá jeden z tradičních

partáků a kamarádů Petr Koláček. „Hraje samé stopbaly, onehdá jsem mu jich napočítal šestnáct. Je to nespolečenské, jak říkaly dámy před sto lety,“ usmívá se muž, který reprezentuje třetí generaci Stejskalů na Štvanici; s tenisem tu začínal v šesti letech u legendárního pana Semeráda. Jeho stěžejním partákem je v posledních letech vrstevník Pavel Huťka. „Čekal jsem jako na smilování, až rozhybe novou kyčel. Máme podobnou výkonnost, ale hlavně – bez těch vtípků a řečíček, vzpomínek na mládí, by to nebylo ono...“

// Nejúžasnější dárek jsem dostal od syna Milana – Bentley Flying Spur. A od Honzy Kodeše dva lístky do Wimbledonu.

Milan Vopička

Milanu Vopičkovi (na snímku s manželkou Vlastou) byste osmdesátku rozhodně nehádali

Stejskal prožil na Štvanici báječné dětství a i později si v dobách temna užíval místní „skanzen“, jak říká. „Na Štvanici to bylo samé pane doktore, pane inženýre, slovo soudruh tady nikdo neslyšel, i když tu pár komunistů hrálo,“ zmiňuje s dovětkem, že z let spjatých s tenisovým ostrovem nemá co vypíchnout, protože tady tráví celý život.

Podobně to má novopečený sedmdesátník **VLADISLAV ŠAVRDA**. Ač chodí stejně zpříma a elegantně jako před lety, i on už věk občas cítí. „Nejvíce na golfu. Vnímám, jak tělo ztrácí pružnost a rány se zkracují. Při tenise to zatím tolik necítím, protože hraju jen debly a s vrstevníky se pohybujeme podobně lazarsky,“ usmívá se.

Na Štvanici ho přivezla maminka, která hrála za I.ČLTK druhou ligu, ještě v kočárku. „Když nebudu počítat batolecí roky, v šesti jsem začínal s tenisem

OWN YOUR
SPIN
PURE
AERO

Magda Zemanová se prý cítí skvěle; elixírem mládí je pro ni nepochybně i vnučka Andrejka

pod vedením pana Táhala, takže sem patřím 64 let," usmívá se současný manažer klubu, který za Štvanici odehrál spoustu ligových i pohárových zápasů.

„Nejraději vzpomínám na začátky v extralize; ještě jako junior jsem si zahrál deba na starém centru s Jirkou Medonosem. Taky na mistrovský titul a následné finále PMEZ v Paříži, kde jsme porazili dva favorizované týmy a pak ve finále nečekaně prohráli s Bruselem. A nemůžu zapomenout na svůj „dělnický“ život a mletí antuky pod jedním z oblouků viaduktu a hlavně na to, jak se moje generace uměla v klubu bavit.

„Pořád se cítím skvěle, určitě i díky tomu, že pravidelně cvičím, celé léto jsem plavala a zkrátka se o sebe starám.

Magda Zemanová

Třikrát týdně fotbálky, kulečnický, karty, večírky... Víím, že doba je jinde, přesto si myslím, že jsou dnešní mladí právě o tohle ochuzeni.“

Součástí štvanické rodiny je dlouhé roky i **MAGDALENA ZEMANOVÁ**. I ona letos oslavila kulatiny a navíc se stala babičkou. Stárnout tak nemá čas, k pěti hodinám trénování denně jí přibýly další radostné povinnosti – vnučka Andrejka. A na rozdíl od většiny ostatních marně pátrá, nač by si postěžovala.

„Mám za sebou květnovou operaci ramene, kterou mi zařídily roky tenisu, ale musím to zaklepat – hraju bez bolesti a celkově se cítím skvěle. Určitě i díky tomu, že pravidelně cvičím, celé léto jsem plavala a zkrátka se o sebe starám. A díky Andrejce mám ještě další rozptýlení," usmívá se Magda, která vedla v žákovském věku Vondroušovou, Šátrala, Piskáčka, Routu se Staňkem, Forejtka nebo Bartůňkovou. A stejně jako Stejskal se Šavrdou i ona nejraději vzpomíná na doby, které jsou dávno pryč.

„Stará Štvanice, to bylo nejvíc. Tendiv (tenisové divadlo – pozn.), večírky, permanentní zábava. Chodili jsme na Štvanici denně, i když jsme nehráli, i v zimě, přestože tu tehdy stála jediná nafukovačka.“

Ještě dál do minulosti dohlédne „nejdlouholetější“ člen klubu **MILAN VOPIČKA**. Osmdesát byste mu nehádali ani omylem; snad i proto, že každý den ráno poctivě cvičí a v kancelářích Sporttechnik Bohemia by to bez něj nešlo ani jediný den.

Muž, který je od roku 2018 zasloužilým členem I.ČLTK, oslavil kulatiny v únoru; covidová opatření zúžila slávu v Letenském zámečku na padesátku přítomných. „V zásadě pouze rodina, je nás hodně," usmívá se bývalý výborný hokejista, jenž na Štvanici patří od roku 1948 – tehdy oblékal hokejovou výstroj jako žák v dámských tenisových šatnách staré Štvanice. Nejúžasnější dárek prý dostal od syna Milana – nádherný Bentley Flying Spur. „Dvanáctiválec, osmilitr. Měl jsem ohromnou radost. A podobnou mi

udělal švagr Honza Kodeš – dostal jsem od něj dva lístky na jeho tradiční místa ve Wimbledonu. Druhou wimbledonskou středu jsme si s Vlastou ohromně užili, byl to zážitek.“

Mimochodem – s hokejem dokráčel Milan Vopička v I.ČLTK ke třem juniorským titulům, později hrál na ostrově druhou tenisovou ligu. A tenis hraje dodnes! „Jednou týdně v Káraném, kde máme chatu, s manželkou Vlastou a přáteli.“ A „podeblová“ rána jsou prý stejně pohodová jako ta ostatní. „Nemám pocit, že by mě něco bolelo, cítím se pořád stejně jako před pár lety. Možná je to tím, že pravidelně cvičím..."

Mnohem „mladší“ starosti než Milan Vopička má na začátku roku čtyřicetiletý **JAN MERTL**. Další štvanický patriot, byť původem ze severu Čech. Do klubu patří od svých sedmnácti, tedy už třiatdvacet let.

„Oslava čtyřicátin bohužel nebyla; mám narozeniny 3. ledna, a to jsme s Markétou (Šimkovou Vondroušovou) odlétali do Austrálie. Prostě to nevyšlo," usmívá se Honza, který je pořád absolutně fit. Není divu: poslední turnaj hrál před čtyřmi lety a stále si užívá ligu, i když v kategoriích nad 35 a nad 40 let. „Kdyby mě při servisu nebolelo rameno, necítil bych fyzicky žádný rozdíl proti rokům, kdy jsem jezdil na turnaje. Pořád jsem na kurtě dvě až čtyři hodiny denně," přibližuje bývalý výborný hráč, který svůj potenciál ve velkém tenise zdaleka nenaplnil. A jak jinak, i jeho další sen je spojen se Štvanicí: „Kdyby to jednou vyšlo, rád bych na Štvanici zakotvil podobně jako Herňa. Nikdy jsem odtud nepřestoupil a nechci na tom nic měnit," usmívá se.

P.S. Kulatiny či půlkulatiny letos oslavili i někteří další členové klubu. Například manželé Pavel a Zdena Kuchynkovi. Z Martina Dammy je čerstvý padesátník. Z Tomáše Bělohorského šedesátník. Petr Kuchár oslavil sedmdesátku. K osmdesátce gratulujeme na dálku i bývalému členovi klubu a šéfovi ČSTS Cyrilu Sukovi. Tenhle výčet si nečiní ambice, aby byl úplný, ale každopádně **BLAHOPŘEJEME VŠEM, KDO LETOS SLAVILI (PŮL)KULATINY.**

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

NŮŽKY SE ZNOVU ROZEVŘOU...

Jan Pecha přemítá o tom, co všechno způsobí (nejen) drahé energie

Zimní měsíce nachystají mnoha sportům i sportovcům krutý test. Klubům půjde o holé přežití, sportovcům o další kariéru. Nejhuř na tom budou děti. Ty stojí na začátku potenciální kariéry a jsou v křehkém období rozvoje a budování zájmu o svůj sport. Pokud nebudou mít šanci hrát, bavit se a zlepšovat dovednosti, snadno mohou ze sportovišť zmizet. I z kurtů.

Jestli tenis pro příští měsíce nezíská dostatečné finance, z výkladní síně českého sportu se může v blízké budoucnosti stát popelka; malým počtem nafouknutých hal a nedostatkem (drahých) hodin a omezováním tréninku to začne, krachem menších klubů a úbytkem malých tenistů skončí.

Na Štvanici máme jistotu: příprava bude kontinuálně pokračovat i v zimě, jakkoli zřejmě za nižších teplot než obvykle a při vyšších výdajích klubu i rodičů. Není vyhnouti. Takových klubů jako je I.ČLTK, ekonomicky silných a s takovým zázemím (včetně pevné haly, proti „bublinám“ energeticky nesrovnatelně úspornější), však není mnoho. A tak se počet dětí na žebříčkách po propadu způsobeném covidem znovu sníží; pocovidová tendence se v nejbližších měsících rozhodně nezmění.

Děti budou hrát méně a tréninky se prodraží. Jenomže pokud neodehrají potřebné objemy a dostatek zápasů, jejich výkonnost začne stagnovat, v mezinárodním měřítku budou zaostávat. A neucít-li šanci se prosadit, i ti (nej)lepší mohou skončit; perspektiva zkrátka zmizí.

Na turnajích kategorie Tennis Europe bylo ještě nedávno doslova narváno. I v kvalifikacích. Dnes hraje každý, kdo přijede. Přitom to rodiče stojí pořád větší peníze. Vklady se zvyšují, ubytování i strava jsou také dražší. V prvním kole potomek vyhraje 6:0, 6:1 a rodič platí další noc – čekání na druhý zápas. Některým se vcelku pochopitelně nebude chtít jezdit, nebudou si to moci dovolit. A i kdyby tenisový svaz zorganizoval pět pátečních turnajů třídy C, pořád je to jen pro 150 hráčů. Potřebovali bychom ale

dát šanci tisícovce dětí a každé by mělo odehrát deset akcí!

Je téměř nezvratné, že zimních turnajů bude letos dramaticky méně. Jde jen o to, jestli je budeme počítat na desítky, nebo jen na prstech obou rukou. A navíc: jestli u nás před covidem hrálo na turnajích babytenisu 30-40 dětí, teď jich přijíždí deset, maximálně dvanáct.

Po zářijové schůzce Pražského tenisového svazu to dokonce vypadalo, že si nejmladší kategorie nezahrají vůbec. Nebo že turnajů bude minimum s převahou až na začátku jara, kdy už by vytápění hal nebude tak náročné. Energie turnaje jednoduše omezí, ne-li přímo zruší.

JAN PECHA

**Vedoucí trenér Tenisové školy
I.ČLTK Praha, metodik ČTS a PTS**

Většina klubů i krajských svazů si proto aktuálně láme hlavu nad tím, za co uspořít. Řeší výši vkladů, diskutují o systému hry, aby byly turnaje kratší, o přidělování bodů. Klidně se může stát, že si za vyšší vklad dítě zahraje méně než dřív. Že se body rozdají už za první kolo (ale k čemu by to bylo?). I to, že turnaje třídy C se hrát vůbec nebudou. Důvody jsou pádné.

Malý příklad ze Štvanice. Provoz nové trojhalý nyní vychází na 8-10 tisíc korun denně, předpoklad je ale až 25 tisíc! Dvoudenní turnaj by tedy v nákladech

za elektřinu a plyn vycházel na 50 tisíc korun! Pokud by tedy nákrásně přijelo třicet dětí a každé uhradilo vklad 800 korun, pořád je to jen polovina!

Věřím, že jednodenní turnaje kategorie střední kurt a babytenisu uspořádáme ve standardním počtu. Dva tři do konce roku, další tři v novém roce. Jenom je otázka, kolik přijede dětí...

Je téměř jisté, že málo. Z hlediska výkonnosti to bude problém. Hrát, respektive dostatečně trénovat, budou jen ti, kteří na to budou mít. Podporu od klubu, případně finance od rodičů. Co to přinese, to ukáží roky následující. Mladých hráčů, jejichž výsledky nám už nyní dělají radost – Noskové, Fruhvirtové, Bejlek, Bartůňkové –, se současná krize nedotkne. Základna, ti mladší a nejmladší, ale velmi pravděpodobně utrpí. Individuální tréninky plnohodnotnou přípravu nenahradí a nůžky, které pootevřel covid, se znovu rozevřou.

Tenisovému svazu jeho pozici nezávidím. Asi všichni očekávají, že podpoří... Koho? Kluby? Turnaje? Hráče? Všechny? ČTS by měl určitý počet turnajů ve všech kategoriích garantovat. A z mého pohledu by měl v příštích měsících do tenisu nalít veškeré dostupné finance. Pokud současná krize za rok či dva pomine, v což všichni pevně doufají, bude to vítězství. Ovšem v případě, že to svaz neudělá, může tenis v příštích letech živořit. Jde-li o úspěchy, je to pravděpodobnost hraničící s jistotou.

Ale abych nekončil pesimisticky: děti, které patří na Štvanici, vyhrály. Alespoň pro příští měsíce.

ALLINEX

kuchar@allinex.cz

Odborný garant ve stavebním poradenství, investicích a inženýringu
a specialista v oblasti fotokatalytických nátěrů FN NANO®

- Realizujeme nové technologie sloužící k ochraně vnitřních i vnějších prostor budov a k aktivní ochraně proti bakteriím a virům
- Poradíme vám při výběru správného nátěru, materiálu a jeho použití
- FN NANO® je nejlepší volba pro zákazníky, kteří preferují nanotechnologii 21. století

Ve finále CTC Winners Group podlehl tým I.ČLTK v Aténách Padově 4:5

PO LETECH BEZ POHÁRU

Ač po čtyřech triumfech v řadě (a dvouleté covidové pauze) ve finále ztroskotali, vraceli se první říjnový víkend z Atén v dobré náladě. Minimálně do zdržení a komplikací na bělehradském letišti. Smíšený tým I.ČLTK Praha pro CTC Winners Group, finálovou skupinu seniorského klání Sdružení stoletých klubů (CTC), sice tentokrát pohár nepřivezl, ale těsná prohra 4:5 s velmi silnou Padovou až tak nebolela.

„Byl to moc fajn víkend, úplně něco jiného, než co znám z turnajů nebo lig. Takže jestli mě klub a rodina příště uvolní, zase se rád zúčastním,“ říkal po své premiéře na akci CTC Jan Hernych.

Na místě jedničky v kategorii nad 35 let byl oporou týmu ze Štvanice a v nedělním finále proti Italům přinesl do šatny jeden ze tří bodů za vítězství v singlu. „Ale zahrál jsem si až až. Soupeř hodně běhal a evidentně byl mladší než já,“ komentoval vítězství dvakrát 7:5. Po dvouhrách byl stav finále 3:3, bodovali ještě Lukáš Vojtěchovský a Kamila Allertová, z deblů a mixů ale I.ČLTK vytěžil jediný bod.

„Možná soupeři trochu pomohl i organizační šum; my jsme sestavili dvojice podle standardního klíče, ale Padova podle svého,“ pousmál se Honza a kapitán týmu František Stejskal junior přikývl: „Asi jsme dostali odlišnou informaci. Když jsme to těsně před zápasem zjistili – to už byli ovšem deblisté na kurtech –, zvažovali jsme, jestli se ozvat a sestavu upravit, ale shodli jsme se, že to necháme být. A ani s odstupem si nemyslím, že by nám to pomohlo.“

Štvanický tým v Aténách. Zleva Adam Fröhlich, Jan Hernych, Kamila Allertová, Lukáš Vojtěchovský, Kristina Koulová a František Stejskal.

V deblech a mixech nakonec bodoval jen pár Stejskal – Vojtěchovský, a to nestačilo. I když: získat pohár je vždycky fajn, ale o výsledky jde při turnajích CTC až na druhém místě. Na tom prvním jsou přátelské návštěvy mezi stoletými kluby, vyměňování zkušeností, pochlobení se (v tom dobrém smyslu slova) historií, úspěchy, zázemím a organizačními schopnostmi. Společenská stránka je zkrátka stejně důležitá jako fiftýny.

„I v Aténách to byl příjemný víkend. Měli jsme společnou večeři a užili si dva dny v krásném klubu, který je na úžasném místě hned vedle Diova chrámu (toho času bohužel obklopeného lešením) a nabízí nádherný výhled na Akropoli,“ přiblížil František Stejskal a postěžoval si na jediné: „Pětatřicet stupňů ve stínu je na tenis přece jen dost, navíc už byly na kurtech hodně dlouhé stíny.“

A ještě jednu vzpomínku si odvezl. V barvách domácího klubu potkal

někdejšího soupeře z mládežnických turnajů Ex Plzeň a Crystal Cup v roce 1995. „Dokonce mi ukázal fotky z těch turnajů! Vůbec nevím, jak si mě mohl pamatovat, každopádně jsme se nad fotkami zasmáli.“

Tým I.ČLTK tvořili krom všech výše zmíněných ještě Kristina Koulová a Adam Fröhlich. Ve finále museli shodou okolností spolknout hořkou pilulku, hladce prohráli. „Ségra potkala výbornou hráčku, svého času byla v Top 40,“ poznamenal Stejskal.

Ani jemu se v neděli nedařilo. „2:6, 3:6, hrál jsem špatně,“ říkal sebekriticky a pochválil Lukáše Vojtěchovského, po jehož boku vyhrál čtyřhru: „Lukáš hraje super a je naprosto fit, myslím, že zatím žádného singla neprohrál. Ale musím uznat, že Padova měla výborný tým, vyhráli zaslouženě.“

Nevadí. Slovy Jana Hernycha: „Krásný víkend, moc příjemná parta a pěkně jsme si zahráli.“

A malý důkaz, že v Aténách nešlo jen o tenis

ISO PRAHA
DEVELOPMENT

NADSTANDARDNÍ VILA S PANORAMATICKÝM VÝHLEDEM NA PRAŽSKÝ HRAD A VYŠEHRAD

www.iso-praha.cz, e-mai: rybin.j@iso-praha.cz

S T A V B A Z A H Á J E N A

Dámy padly až ve finále, vítězem debly se stali Jan Tomášek a Sebastian Wolf

TEČKU OVLÁDLI ÍKVÁCI

Ačkoli ne vše klaplo podle představ, klubový den se na Štvanici druhou zářijovou sobotu vydařil a díky Hospodskému kvízu napsal i zábavnou tečku. A pokud se příště podaří dát dohromady ještě lépe obsazený turnaj Middle-Gen, ve kterém se v premiéře ukázali bývalí závodní hráči, bude ještě bohatší. Když se ale před devátou večer více než třicítka zúčastněných rozcházela, všichni byli v dobré náladě.

S myšlenkou uspořádat jako součást klubového dne turnaj Middle-Gen přišel nový prezident klubu Petr Šimůnek. Výborný nápad ale pokazily termínové kolize. Většině oslovených se sobota nehodila, někteří se totiž stále ještě aktivně zapojují do ligových soutěží, jiní měli trenérské povinnosti. Škoda, vidět znovu v akci Iva Mináře, Honzy Vacka s Hernychem nebo Dana Vaňka by bylo (jakkoli jim přibýlo pár kil nebo šedin☺) příjemné divácké zpestření. Nakonec se zúčastnily jen čtyři páry, které si to ve skupině rozdaly každý s každým na jeden set. Po výhrách 7:5, 6:0 a 6:3 brali nakonec dvě lahve dobré cianzy David Šimůnek a Filip Doležal, přičemž nejtěšnější bitvu svedli s dvojicí Petr Šavřda – Jan Marek.

„Říkejme tomu nultý ročník; zkrátka jsme tenhle turnaj otestovali a budeme věřit, že za rok se kluci

sejdou ve větším počtu,“ glosoval turnaj Martin Šustr.

A propos: o tom, že si ani mladší generace neodpustí sebemenší příležitost k soutěžení a hecování, přesně po vzoru předchůdců, svědčí i odpolední dvacetiminutovka u zrekonstruované zdi. Petr Šavřda, David Šimůnek a spol. zkoušeli, kdo zahraje víc volejů zpoza lajnny vzdálené dobrých sedm metrů od stěny. Nejlepší výsledek: 28 úderů. Svoje umění otestoval i Petr Šimůnek. A když se všichni odebrali do restaurace, přišel s raketou i Vladislav Šavřda...

Klasického deblového klání amatérských hráčů se zúčastnilo jedenáct párů rozdělených do čtyř skupin, přičemž vítězové postoupili do semifinále. O zajímavé výsledky nebyla nouze; drtivé vítězství a pak stejně drtivou porážku prožily Iva Šimůnková s dcerou Lucií,

stejně jako dvojice Richard Kočí – Michael Šťastný. Ve finálovém pavouku pak vyhlásily dívčí válku Vlasta Bervid a Karolína Perglová. V semifinále porazily chytře hrající dámy pár Gaube – Holub 6:4, ve finále s několika skvělými výměnami však už nestačily na dvojici Tomášek – Wolf.

„Pan Wolf bohužel patřil do jiné kategorie,“ posteskla si Vlasta. „Hrál výborně a šel do toho naplno, neměly jsme šanci.“

Deblovou partnerku Karolínu zná Vlasta z turnajů dorostu, od té doby jsou kamarádky, a proto ji přivedla na klubový turnaj. „Užily jsme si to, proti chlapům jsme musely hrát hlavně chytře. Ale když šlo ve finále do tuhého, za stavu 3:3 mi došly síly, totálně jsem odpadla,“ smála se a dodala: „Klubový den byl ale fajn,

Vladislavu Šavřdovi to nedalo, voleje ze sedmi metrů vyzkoušet musel

Lákavé ceny pro vítěze obou klubových turnajů v deblu

Na síti David Šimůnek, vzadu Filip Doležal, šampioni turnaje Middle-Gen

Umění Dušana Palcra a Petra Vaníčka stačilo na semifinále

Je dobojováno. Zády pár Holub – Gaube, na druhé straně sítě otec a syn Horčíkovi.

Půvabné divačky: „paní prezidentová“ Iva Šimůnková s dcerou Lucií (uprostřed) a budoucí snachou Vandou

Díky aneb Michael Šťastný (vlevo) a Richard Kočí

Michal Šeba (vpravo) a jeho partner sledují, zda Petr Vaníček doběhne

Bojovné finalistky Vlasta Bervid a Karolína Perglová...

... a vítězové Sebastian Wolf a Jan Tomášek

jenom škoda, že se nás nesešlo ještě víc."

Jak turnaj končil, terasa klubové restaurace se příjemně zaplnila při chutném barbecue. A na avizovaný Hospodský kvíz, který měl na Štvanici premiéru už v červnu, dorazili večer i nehrající Milan Šrejber nebo Roman Bart. Pochopitelně nechyběl management klubu a „kvízoví“ náruživci Jan Kurz, Martin Šustr a Petr Šavřda. Právě ti mladší přišli kvízu na chuť jako první při pravidelném pivu s partou z vysoké. Ve chvíli, kdy se přesunuli na Letnou, přidali se dříve narození; pro Šavřdu staršího, Kurze či Barta je dnes každý kvíz podobným zpestřením jako kdysi backgammon nebo nejrůznější tipovačky.

„Už když jsme zařadili kvíz do klubového dne v červnu, bylo to docela fajn, jakkoli se někteří tvářili skepticky nebo se neúčastnili. Atmosféra je ale nakonec strhla a občas se snažili napovídat, zkrátka se zapojili. Myslím, že tentokrát to bylo ještě lepší než minule,“ usmíval se Martin Šustr.

Na terase soutěžilo šest stolů/týmů, vesměs pětičlenných a s originálními názvy (až na Stůl číslo 2 se Šavřdou mladším či Šustrem☺). O nejchytřejší partu se prali Íkváci, Šťastný Level, Čukotka, Teddy nebo 3+1. Ve třech kolech, skládajících se vždy ze dvou témat a celkem deseti otázek, se pořadí měnilo jako na houpačce; 3+1 si v úvodu pomohl dublem, Íkváci poté objednaným panáčkem (který byl za bod). Po dvou kolech se na druhou příčku vyšvihl Teddy, ale kvinteto zkušených s prezidentem a manažerem klubu nakonec potopila (ne)znalost drinků. Tady platilo mládí (a časté návštěvy barů) vpřed, a tak si triumf pojistili Íkváci s Ivou Šimůnkovou, Milanem Šrejbre, Romanem Bartem a Davidem Šimůnkem s přítelkyní Vandou. Už teď je ale jasné, že někteří z poražených se těší na jarní odvetu.

P.S. Výše zmíněná soutěž u odrazové stěny už je oficiální, na nástěnce můžete zapsat výsledek vlastního snažení. V čele je zatím Jan Michálek s 25 voleji. Výrazné zlepšení se však čeká od Vladislava Šavřdy, jehož maximem je zatím 15 volejů.☺

Na terase klubové restaurace vládla během večerního kvízu pohodová atmosféra

Čukotka aneb Horčíčkovi a spol.; nevyhráli, ale Hospodský kvíz si užili

Vítězem kvízu se stali Íkváci! Zleva Milan Šrejber, Roman Bart, Iva Šimůnková, David Šimůnek a jeho partnerka Vanda.

Mistry I.ČLTK se stali ve Mstěticích Martin Šustr a Jitka Truhlářová

NA GOLF PŘIJEL I PREZIDENT

Připomínalo to počítání zraněných ve fotbalové Spartě; Ferda Stejskal se po finále CTC zdržel v Řecku, Jiří Fencí doprovázel Lucii Hradeckou na turnaji, Petr Šavřda a Karel Eliáš pracovně zaneprázdnění, Andrea Šavřdová nechtěla dát všanc pověst, protože netrénovala... I.ČLTK Golf Cup, jenž běžně přiláká ke čtyřiceti golfistům, se tak hrál první zářijové úterý ve Mstěticích za účasti pouhých sedmnácti členů a přátel klubu. Pomineme-li ovšem pomalý flight autora článku a tradičně se loudajícího Lukáše Březinu, vydařil se na jedničku.

Na hráče čekalo pěkně připravené, ale těžké hřiště s hustými roughy, navíc foukalo. Postupně se ale objevilo sluníčko a finiš byl mimořádný: na osmnácté jamce všechny vítal prezident klubu Petr Šimůnek a v klubovně čekalo luxusní knedlo-vepřo-zelo.

To podstatné: mistry I.ČLTK se stali Martin Šustr a Jitka Truhlářová. Ta navíc předvedla na sedmnáctce úžasnou reakci, když po čipu do palisády bleskově chňapla po odraženém míčku, který ji chtěl ztrestat. 😊

Martin zahrál nejlepší číslo dne, 84 ran, a poprvé se stal šampionem I.ČLTK. „Asi jsem vyhrál hlavně díky tomu, že mi odpadli největší soupeři – Petr (Šavřda) a Ferda (Stejskal),“ usmíval se s tím, že od sebe čekal lepší číslo. „Šli jsme s Lukášem Březinou, ale místo abychom se navzájem motivovali, hráli jsme oba bídňě,“ posteskl si.

Hrálo se ve dvou kategoriích; v té „lepší“ (hcp 0-18) zvítězil Jiří Kaleta, jenž bral i longest drive, před Petrem Roudenským a Josefem Truhlářem. V „horší“ (18,1-54) se nečekaně zadařilo autorovi článku, druhý skončil Martin Kameník a třetí Pavel Huška. Čtvrtý Jan Rybín zahrál Nearest to the pin. Všichni ocenění získali pro ještě lepší výkony rukavice a míčky značky Bridgestone.

Mistři klubu Martin Šustr a Jitka Truhlářová s Vladislavem Šavřdou

Longest drive zahráli Jiří Kaleta (vlevo) a Karolína Šustrová, Jan Rybín byl Nearest to the pin

Jedním z mála, kdo zůstal bez odměny, byl nehrající Petr Šimůnek. Přitom golf před lety také vyzkoušel. „Ještě když Iva hrála (tenis), přivezla mi z Ameriky hole a občas jsme vyrazili. Vzpomínám si na Poděbrady, Líšnici. Tehdy tu bylo jen pár hřišť. Iva si udělala zelenou kartu, šlo jí to, je šikovná, ale vzpomínám si na její asi jedinou účast v klubovém turnaji: po devíti jamkách to vzdala s tím, že je to moc dlouhé,“ usmál se Petr. A proč

odložil hole on? „Nějak mě to tehdy nechytlo, golf mi připadal jako sport pro starší gentlemany. Měl jsem raději tenis, zkrátka něco akčního. Teď už mi přijde super, ale trápí mě záda a nechci to pokoušet.“

Na klubové mistrovství se prý rád přijel podívat. „Škoda, že se nesešla větší účast, ale jsem rád, že se tenhle turnaj hraje a má takovou tradici.“

Dávné osudy
tenisového ostrova
přibližuje v časopisu
Hobuleť Stanislav
Václavovic;
protože nás zaujaly,
přetiskujeme se
svolením autora
v I.ČLTK Revue

KAPITOLY Z HISTORIE ŠTVANICE...

Život na území dnešní Prahy 7 od nepaměti zásadním způsobem ovlivňovala řeka. Vltava přinášela zdejšími obyvatelům obživu v podobě ryb nebo naplaveného materiálu. Občas, zejména při jarních táních, znamenal naopak rozvodněný tok velké nebezpečí pro lidi usedlé na jeho břehu. Život se však odehrával i na řece samotné, respektive na zdejších ostrovech či spíše ostrovech, které se nazývaly Velké Benátky neboli Štvanice.

VELKÉ BENÁTKY

Jakkoli nám to možná přijde zvláštní, ještě v polovině 19. století nebyla Štvanice jednolitým, kompaktním ostrovem, jak ji známe dnes. Na řece mezi Holešovickými a Karlínem se rozkládalo několik ostrůvků oddělených přirozenými říčními kanály (odtud zřejmě pochází pojmenování Velké Benátky). Tyto ostrovy měly dokonce svá jména – dva menší při karlínském břehu se nazývaly Jeruzalémský a Korunní, největší ostrov se už tehdy jmenoval Štvanice (německy Hetzinsel). Ke scelení plochy všech ostrovů do jednoho, tedy do dnešní podoby, došlo až ve 20. století.

Vraťme se ale o mnoho století zpět. Naproti ostrovu se již ve středověku nacházela rybářská osada Bubny, soustředěná kolem kostelíka zasvěceného sv. Klimentovi. Rozvoj vsi zásadním způsobem ovlivnil brod přes Vltavu při východním cípu ostrova Štvanice. Řeka zde byla velmi mělká (tehdy také samozřejmě nebyl tok regulován, jako je tomu dnes) a do doby vzniku prvního mostu přes Vltavu byl brod nejvýhodnějším místem

k překonání řeky. Významu odpovídal i ruch na blízké Štvanici, která byla již tehdy trvale osídlena. Svá obydlí zde měli rybáři a převozníci. Po vystavění mostu přes Vltavu význam brodu i ostrova samotného poklesl, řeku zde přecházeli zejména obyvatelé přilehlých osad.

V roce 1041 sehrála Štvanice a zdejší brod poprvé významnou roli při válečné operaci. Před Prahu tehdy přitáhla vojska německého císaře Jindřicha III., aby se českému panovníkovi Břetislavu I. pomstila za porážku v bitvě u Brůdku o rok dříve. Císařovi vojáci se utábořili pod vrchem Vítkov a s využitím ostrova a brodu udržovali kontakt s vojenským ležením svého spojence markraběte Ekhartha, který tábořil na Letné a v Bubnech na protějším břehu řeky. Český kníže nakonec ustoupil, vzdal se Polska a zavázal se platit německému císaři roční daň. K jeho neúspěchu údajně přispělo i „nechvalné jednání pražského biskupa Šebíře, jenž boje se, aby nebyl od císaře zbaven biskupství, jedné noci prchl tajně z hradu pražského a dav se u Buben převézt na ostrov Štvanici, spěchal do ležení císařova, aby se mu podrobil“.

Další válečné operace se zde odehrály o několik dekád později, na počátku 12. století, kdy mezi sebou bojovali o trůn členové vládnoucího rodu Přemyslovců Bořivoj II. a Svatopluk.

POTOPA SVĚTA

Roku 1118 postihla Prahu velká povodeň, kterou současník této události, známý kronikář Kosmas, přirovnal k potopě světa. Z vody tehdy údajně vyčnívaly jen vrcholky stromů. Velká voda také proměnila řečiště mezi jednotlivými ostrůvky a Štvanici zanesla pískem a štěrkem. Kupodivu zdejší brod přežil pohromu bez větší újmy.

V roce 1157 strhla další povodeň dřevěný, jediný tehdy existující most přes Vltavu, což znamenalo pro Štvanici návrat zlatých časů – zdejší brod se opět stal nejpohodlnější cestou, jak řeku překonat. Tato situace trvala až do roku 1171, kdy byl dokončen první kamenný most, nazývaný podle manželky krále Vladislava II. Juditin.

I během 13. a 14. století zasáhly ostrov několikrát ničivé povodně – připomínány jsou zejména záplavy v srpnu 1273,

v únoru 1342 a březnu 1367. Řádění vodního živlu vždy na několik let vymazalo veškerý život na ostrově – lávky spojující jeho jednotlivé části byly strženy stejně jako chatrná obydlí zdejších rybářů.

V druhé polovině 14. století se na severním břehu Vltavy rozvíjí nová osada zvaná Špitálsko (dnes Karlín) podle majitele oblasti – špitálu při klášteře Křižovníků s červenou hvězdou na Starém Městě. Zdejší obyvatelé se živili pěstováním zeleniny, kterou osázeli také políčka na Štvanici. Nedaleko zmiňovaného Špitálska blíže k Praze proti proudu řeky tehdy stával mlýn zvaný Na Kameni. Jeho majitelé také provozovali přívoz ze Štvanice do Bubnů.

HUSITSKÉ VÁLKY

Důležitou roli sehrála Štvanice během husitských válek. Po vítězné bitvě

v Poříčí nad Sázavou se právě na ostrově usadilo dne 20. května 1420 husitské vojsko vedené Janem Žižkou z Trocnova. Žižkovi vojáci odtud podnikali výpady do okolí. Už o dva dny později rozprášili husité u nedaleké Královské obory skupinu žoldnéřů pod vedením Jana z Mitrovic, která měla posílit císařskou posádku na Hradčanech. Když pak v polovině června dorazilo k Praze mohutné vojsko císaře Zikmunda a zaujalo postavení na Letenské pláni, ustoupil Žižka a jeho vojsko z nechráněného ostrova směrem k vrchu Vítkov, kde se 14. července 1420 odehrála slavná bitva.

Rozvoj vsi Bubny zásadním způsobem ovlivnil brod přes Vltavu při východním cípu ostrova Štvanice.

Zajímavé je i postavení ostrova z hlediska majetkového. Tradičně patřily pražské ostrovy do majetku Starého Města, i když důkazy pro toto tvrzení jsou pouze nepřímé. V roce 1366 udělil král Karel IV. staroměstským konšelům právo svobodně zakládat a pronajímat vltavské přivozy. Ještě pádnější důkaz pochází z období po neúspěšném povstání české šlechty a města proti králi Ferdinandovi I. Když v roce 1547 „účtoval“ Ferdinand s rebely, zabavil konfiskačním dekretem Staroměstským i veškeré pražské ostrovy. Po četných stížnostech pak v roce 1562 císař ostrovy, spolu s dalším majetkem a privilegií, vrátil Starému Městu pražskému zpět.

Během 16. století je ostrov poprvé nazýván Velkými Benátkami. Praha měla tehdy i své Malé Benátky, dnešní Střelecký ostrov. V druhé

Ostrov Štvanice na obrázku malíře Karla Liebschera (1851–1906)

polovině století byla Štvanice osázena stromovím a stálo tu několik domků včetně obydlí převozníka. Rozprostíralo se zde také několik zelinářských zahrad. V jižní části ostrova byla v provozu už tehdy hojně navštěvovaná krčma s veřejně přístupnou zahradou. Již tenkrát byla Štvanice pro Pražany oblíbeným cílem jako místo zábavy. Ve městě existovalo několik lukostřeleckých spolků a jeden z nich měl vlastní střelnici ve zmíněné hostinské zahradě. Této kratochvíli se tehdy pochopitelně věnovala jen úzká vrstva lidí stojících na špičce společenského žebříčku.

PRACHOVNA

Nicméně i tehdy rozvoj ostrova negativně ovlivňovaly povodně, prameny uvádějí v 16. století minimálně čtyři „velké vody“ (1501, 1512, 1521 a 1581). Na samém sklonku 16. století se vedení Starého Města pražského rozhodlo přemístit na Štvanici tzv. prachovnu, tedy výrobu a sklad střelného prachu. Jednalo se o vcelku logický krok – Staré Město tehdy získalo privilegium strážit všechny městské brány (včetně těch novoměstských a malostranských) a k tomu bylo potřeba střelivo. Umístění velice rizikové výroby na poměrně odlehlý ostrov mělo dobrý důvod, ve vnitřním městě by eventuální požár napáchal nedozírné škody. Navíc zde bylo

Švédský generál Johan Banér (1596–1641), který obsadil Štvanici v roce 1639 při obléhání Prahy

Stylizovaná historická pohlednice zobrazující vojevůdce Jana Žižku po bitvě na vrchu Vítkově. Žižkova vojska tábořila před bitvou i na ostrově Štvanice.

možné k produkci prachu jednoduše využít vodní pohon.

V prvních letech třicetileté války byl na ostrov přemístěn i sklad prachu, k tomuto účelu určená Prašná brána už přestávala dostačovat. Budova skladu, tzv. prachárna, byla kvůli bezpečnosti ze dřeva. Počátkem 17. století patřila část muničního areálu městu, druhou část pak spravovala pražská posádka císařské armády. Díky těmto zásobám střeliva sehrál ostrov Štvanice vcelku důležitou roli během třicetileté války. Při vpádu Sasů v roce 1631 se tito nepřátelé zmocnili zásob na ostrově bez boje, protože jim o existenci „úkrytu“ pověděli někteří obyvatelé města. Podobně dopadlo obléhání Prahy o osm let později, kdy ji ohrožoval švédský generál Johan Banér. Městu přišly na pomoc jednotky arciknížete Leopolda, které se utabořily ve Špitálsku (Karlíně) a na ostrově Štvanice. Švédové se stáhli k Brandýsu nad Labem a za několik dnů odsud provedli překvapivý útok. Leopoldovi vojáci se sice zachránili útekem do města, ale nepřátelé zapálili jejich ležení a s velkou kořistí se stáhli zpět na severovýchod od Prahy.

V úplném závěru války pak pražská města čelila další výzvě. V červenci 1648 se kvůli zradě Švédové zmocnili Malé Strany a Hradčan. Bylo tedy třeba za každou cenu ubránit zbytek města. Jedním z prvořadých úkolů obránců

Během 16. století je ostrov poprvé nazýván Velkými Benátkami. Praha měla tehdy i své Malé Benátky, dnešní Střelecký ostrov.

bylo zajistit, aby Švédům nepadly do rukou zásoby střeliva ze Štvanice. Vojákům pod vedením plukovníka Jindřicha z Donína se podařilo přemístit veškerou munici z ostrova do centra města. Obránci Prahy navíc všechny zdejší objekty zapálili, aby zabránili Švédům se na ostrově usadit.

Obecní část areálu prachárny už nebyla po třicetileté válce obnovena, po roce 1660 nechal na jejích základech majitel sousedních Bubnů Maxmilián z Mitrovic vystavět mlýn. Naproti tomu vojenská část skladiště byla opravena a nadále sloužila svému účelu. Vzhledem k poměrně častým explozím v průběhu 18. století bylo skladiště munice v roce 1784 přemístěno do bývalého královského letohrádku Hvězda, kde se střelný prach a další munice skladovaly až do roku 1873.

Pokračování příště

Text: Stanislav J. Václavovic
Foto: archiv autora

Kvalita prověřená časem

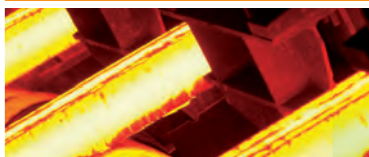
► KONTISLITKY :: BLOKY :: BRAMY :: SOCHORY :: KOLEJNICE

:: DROBNÉ KOLEJIVO :: ÚHELNÍKY ROVNORAMENNÉ

:: KRUHOVÁ, ČTVERCOVÁ A ŠESTIHRANNÁ OCEL

:: TYČE TAŽENÉ A LOUPANÉ :: PLOCHÁ A ŠIROKÁ OCEL

:: VÁLCOVANÝ DRÁT :: BETONÁŘSKÁ OCEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY

MORAVIA STEEL

TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000,

739 70 Třinec, tel.: +420-558-531 111, fax: +420-558-331 831, www.trz.cz

MORAVIA STEEL a.s., Třinec-Staré Město, Průmyslová 1000, 739 70 Třinec,

tel.: +420-558-537 301, +420-558-535 865, fax: +420-558-324 355,

www.moravia-steel.cz

Mistrovství chce čas

HB
BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ